

Lá Thư Mục Vụ

Ngày 22 tháng 10 vừa qua, toà thánh đã mở án phong thánh cho Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Thuận. Bây giờ ngài được gọi là Đấng Đáng Kính, giai đoạn đầu tiên của tiến trình ba giai đoạn của việc phong thánh là : Đáng Đáng Kính, Chân Phước, và Hiển Thánh. Giáo hội mở án phong thánh cho Đức Cố Hồng y, vì ngài được coi như một ‘chứng nhân sống động của yêu thương và hy vọng’.

Tử đạo được định nghĩa là ‘chết vì đạo’ hay nói cách khác là tuyên xưng đức tin bằng cái chết. Đây là cách hiểu theo nghĩa hẹp của việc tử đạo. Hiểu tử đạo theo một nghĩa rộng đó là dám sống vì đức tin, dám làm chứng cho Chúa trước mặt người đời. Như vậy, được chết vì đạo là một ân huệ đặc biệt Chúa ban cho một số người, nhưng bốn phận làm chứng cho Chúa thì không dành riêng cho ai cả, là Kitô hữu là có nhiệm vụ làm chứng, và chúng ta đều biết cách làm chứng tốt nhất là bằng chính đời sống tốt đẹp của chúng ta.

Việc mở hồ sơ phong thánh cho Đức Cố Hồng Y Thuận là dựa trên chứng từ đời sống của ngài như một người làm chứng sống động nhất của tình yêu và hy vọng mà Thầy Chí Thánh đã dạy. Nhất là thời gian ngài bị giam cầm và quản thúc, chính đời sống thánh thiện, niềm tin sâu xa, và niềm hy vọng mãnh liệt vào tình yêu vô biên của Đức Kitô đã biến ngài thành một chứng nhân trung kiên và anh hùng. Ngài đã tử đạo mặc dầu không đổ máu.

Là con cháu các Thánh Tử Đạo Việt Nam và noi gương Đấng Đáng Kính Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Thuận, chúng ta hãy làm chứng cho Chúa bằng hành động, bằng việc làm, bằng chính cuộc sống đạo đức và thánh thiện, bác ái và yêu thương. Đó chính là nền tảng vững chắc để xây dựng toà nhà đức tin. Chính trong ý nghĩa này mà Mẹ Maria đã được gọi là Nữ Vương các thánh tử đạo, mặc dù Mẹ đã không đổ máu để làm chứng cho đức tin của mình.

Hãy tập sống tinh thần tử đạo bằng cách thực hiện những điều tốt lành, bởi vì mỗi khi hành động như vậy là chúng ta đã tuyên xưng niềm tin của chúng ta. Hơn thế nữa, mỗi hy sinh chúng ta chịu trong khi phục vụ và giúp đỡ người khác sẽ là một giọt máu tử đạo chúng ta đổ ra để làm chứng cho Chúa.

Người ta kể rằng : Tại Trung Quốc trong những năm trước khi Cộng sản cầm quyền, có nhiều giáo sĩ đã được gọi đến để truyền giáo. Người ta mở những lớp dạy tiếng Hoa cho các vị để họ có thể tiếp xúc với dân chúng địa phương. Tại một lớp học họ có khoảng 70 học viên, trong buổi học đầu tiên, bà giám đốc của trường bước vào lớp học. Bà đi qua từng hàng ghế từ trên xuống dưới rồi từ dưới lên trên, tươi cười nhìn các học viên rồi cuối cùng đi ra khỏi lớp mà không nói một tiếng nào. Tất cả các học viên đều ngạc nhiên về việc làm kỳ lạ của bà giám đốc. Một lát sau bà quay lại lớp và hỏi : « Quý vị đã thu thập được điều gì của buổi học hôm nay chưa? » Mọi người đều ngơ ngác vì bà đã dạy điều gì đâu ! Rồi có một người đứng lên nói : « Chúng tôi chưa nghe bà nói một lời nào. Nhưng chúng tôi chỉ để ý một điều, khi bà đến lớp này, bà đã xức một loại nước hoa thơm quá xá ».

Cả lớp phá lên cười. Lúc đó bà giám đốc mới tươi cười nói : « Tôi cố ý xức nước hoa thật nhiều để quý vị chú ý đấy. Nếu quý vị nhận ra được điều ấy là hôm nay quý vị đã học được một bài rồi. Bởi vì qua điều ấy tôi muốn nói với quý vị rằng : Quý vị sẽ sống khoảng 2 năm ở nước này như những người câm vì quý vị không nói chuyện được với những người địa phương. Tuy nhiên, quý vị vẫn có thể để lại cho những người chung quanh một hương thơm đặc biệt qua nếp sống của quý vị, để dù không nói một lời nào, nhưng người khác cũng vẫn nhận ra được hương thơm của Chúa qua quý vị ».

Là con cái Chúa, chúng ta có thể đem đến cho trần gian, cho những người chung quanh, hương thơm ngào ngạt của Chúa qua nếp sống hằng ngày của chúng ta mà không cần nói một lời nào. Hãy sống đạo, sống niềm tin của mình. Nếu cha ông chúng ta đã tuyên xưng niềm tin bằng cái chết anh hùng, thì khi sống đạo, chúng ta cũng tuyên xưng niềm tin của chúng ta bằng chính cuộc sống tràn ngập tình bác ái yêu thương của chúng ta.

Xin các thánh tử đạo Việt Nam, bốn mạng của cộng đoàn chúng ta, cầu bầu và trợ giúp để chúng ta luôn sống đúng và sống đầy đủ bốn phận làm chứng của chúng ta.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh